

ו (ב) ומלל יי עם-משה ואמר לה אנה יי:
 (א) ואתגלית לי לאברהם ליצחק וליעקב באל שדי ושמי
 יי לא הודעת לי הוון:
 (ד) ואף אקיימת ית-קומי עמהוון למתן להוון ית-ארעא
 דכנען ית ארע תותבותהוון דאתותבו בה:
 (ה) ואף קדמי שמיע ית-קבילת בני ישראל דמצראי
 מפלחין בהוון ודכירנא ית-קומי:
 (ו) בכון אמר לבני-ישראל אנה יי ואפק יתכון מגו דחק
 פלחן מצראי ואשיב יתכון מפלחנהוון ואפרק יתכון
 בדרע מרמם ובדינין רברבין:
 (ז) ואקרב יתכון קדמי לעם ואהוי לכון לאלה ותדעון
 ארי אנה יי אלהכון דאפק יתכון מגו דחק פלחן
 מצראי:
 (ח) ואעל יתכון לארעא דקיימת במימרי למתן יתה
 לאברהם ליצחק וליעקב ואתו לכון ירתא אנה יי:
 (ט) ומלל משה כן עם-בני ישראל ולא קבילו מן-משה
 מעיק רוח ומפלחנא דהוה-קשי עליהוון: ^א
 (י) ומלל יי עם-משה למימר:
 (יא) על מלל עם-פרעה מלכא דמצרים וישלח ית-
 בני-ישראל מארעה:
 (יב) ומלל משה קדם יי למימר הא בני-ישראל
 לא-קבילו מני ואיכדן יקבל מני פרעה ואנא יקיר
 ממלל: ^א
 (יג) ומלל יי עם-משה ולאחרון ופחדוון לות-בני ישראל
 ולות-פרעה מלכא דמצרים לאפקא ית-בני-ישראל
 מארעא דמצרים: ^א
 (יד) אלן ראשי בית-אבתם בני ראובן בכרא דישאל
 חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה זרעית ראובן:
 (טו) ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושואל
 בר-כנענתי אלן זרעית שמעון:
 (טז) ואלן שמחת בני-לוי לתולדתהוון גרשון וקהת ומררי
 ושניל חגי לוי מאה ותלתין ושבע שנים:
 (יז) בני גרשון לבני ושמעי לזרעיתהוון:

ו (ב) וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יי:
 (א) וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי
 יי לא נודעת לי להם:
 (ד) וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם את-ארץ כנען
 את ארץ מגריהם אשר-גרו בה:
 (ה) וגם אני שמעתי את-נאקת בני ישראל אשר מצרים
 מעבדים אתם ואזכר את-בריתי:
 (ו) לכון אמר לבני-ישראל אני יי והוצאתי אתכם מתחת
 סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם
 בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:
 (ז) ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
 כי אני יי אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
 מצרים:
 (ח) והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת
 אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
 אני יי:
 (ט) וידבר משה כן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-משה
 מקצר רוח ומעבדה קשה: ^א
 (י) וידבר יי אל-משה לאמר:
 (יא) בא דבר אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני-
 ישראל מארצו:
 (יב) וידבר משה לפני יי לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו
 אלי ואיד שמעני פרעה ואני ערל שפתים: ^א
 (יג) וידבר יי אל-משה ואל-אהרן ויצוהו אל-בני ישראל
 ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את-בני-ישראל מארץ
 מצרים: ^א
 (יד) אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך
 ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן:
 (טו) ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושואל
 בן-הכנעניתי אלה משפחת שמעון:
 (טז) ואלה שמות בני-לוי לתולדתם גרשון וקהת ומררי
 ושניל חגי לוי שבע ושלושים ומאת שנה:
 (יז) בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם:

(יח) ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חגי קהת שלש ושלושים ומאת שנה:

(יט) ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלתם:

(כ) ויקח עמרם את-יוכבד דתו לו לאשה ותלד לו את-אהרן ואת-משה ושני חגי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה:

(כא) ובני יצהר קרח ונפג וזכרי:

(כב) ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי:

(כג) ויקח אהרן את-אלישבע בת-עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את-נדרב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר:

(כד) ובני קרח אפיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי:

(כה) ואלעזר בן-אהרן לקח-לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:

(כו) הוא אהרן ומשה אשר אמר יל להם הוציאו את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם:

(כז) הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:

(כח) ויהי ביום דבר יי אל-משה בארץ מצרים: □

(כט) וידבר יי אל-משה לאמר אני יי דבר אל-פרעה מלך מצרים את כל-אשר אני דבר אליך:

(ל) ויאמר משה לפני יי הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה: □

ז (א) ויאמר יי אל-משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך:

(ב) אתה תדבר את כל-אשר אצוה ואהרן אחיך ידבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל מארצו:

(ג) ובני אקשה את-לב פרעה והרביתי את-אתתי ואת-מופתי בארץ מצרים:

(יח) ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חגי קהת מאה ותלתין ותלת שנים:

(יט) ובני מררי מחלי ומושי אלן זרעית לוי לתולדתהון:

(כ) ונסב עמרם ית-יוכבד אחת אבוהי לה לאתו וילדת לה ית-אהרן וית-משה ושני חגי עמרם מאה ותלתין ושבע שנים:

(כא) ובני יצהר קרח ונפג וזכרי:

(כב) ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי:

(כג) ונסב אהרן ית-אלישבע בת-עמינדב אחתה הנחשון לה לאתו וילדת לה ית-נדרב וית-אביהוא ית-אלעזר וית-איתמר:

(כד) ובני קרח אפיר ואלקנה ואביאסף אלן זרעית קרח:

(כה) ואלעזר בן-אהרן נסב-לה מבנת פוטיאל לה לאתו וילדת לה ית-פינחס אלן רישי אבהת לווי לזרעיתהון:

(כו) הוא אהרן ומשה דאמר יי להון אפיקו ית-בני ישראל מארעא דמצרים על-חיליהון:

(כז) אנון דממללין עם-פרעה מלכא-דמצרים לאפקא ית-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:

(כח) והוה ביומא דמלל יי עם-משה בארעא דמצרים: □

(כט) ומלל יי עם-משה למימר אנא יי מלל עם-פרעה מלכא דמצרים ית כל-דאנא ממלל עמך:

(ל) ויאמר משה קדם יי הא אנא נקיר ממלל ואיכוון יקבל מני פרעה: □

ז (א) ויאמר יי למשה חזי דמניתיך רב לפרעה ואהרן אחיך יהי מתרגמך:

(ב) את תמלל ית כל דאפקודך ואהרן אחיך ימלל עם-פרעה וישלח ית-בני-ישראל מארעה:

(ג) ובנא אקשי ית-לבא דפרעה ואסגיי ית-אתותי וית-מופתי בארעא דמצרים:

(ד) וְלֹא־יִקְבַּל מִנְכוּל פְּרַעֲה וְאַתָּן יִתְּמַחַת גְּבַרְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאַפְק יִתְּחִילִי יִתְּעַמִּי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם בְּדִי נִין רַבְרַבִּין:

(ה) וַיִּדְעוּן מִצְרָאֵל אֲרִי־אֲנָא יְיָ כַּד־אַרְיִים יִתְּמַחַת גְּבַרְתִּי עַל־מִצְרַיִם וְאַפְק יִתְּבְּנִי־יִשְׂרָאֵל מִבְּיַד־הוּן:

(ו) וַעֲבַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּכֹא דְּפִקְדֵי יְיָ יִתְּהוּן כֵּן עֲבָדוּ: (ז) וּמֹשֶׁה בְּרִתְּמַנְן שְׁנִין וְאַהֲרֹן בְּרִתְּמַנְן וּתְלַת שְׁנִין בְּמַלְלוּתֵיהוּן עַם־פְּרַעֲה: [□]

(ח) וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן לְמִימַר: (ט) אֲרִי יְמַלֵּל עַמְכוֹן פְּרַעֲה לְמִימַר הֲבֵוּ לְכוּן מוֹפֶת וְתִימַר לְאַהֲרֹן סַב יִתְּחַטְּבֵי קַדְם־פְּרַעֲה וְיָהּ לְתַנִּינָא:

(י) וְעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְוֹת־פְּרַעֲה וַעֲבָדוּ כֵּן כְּכֹא דְּפִקְדֵי יְיָ וְיִרְמָא אַהֲרֹן יִתְּחַטְּבֵי קַדְם־פְּרַעֲה וְקַדְם־עַבְדֵיהּ וְהִגֵּה לְתַנִּינָא:

(יא) וַיִּקְרָא אֶף־פְּרַעֲה לְחַכְמֵיָא וְלְחַרְשֵׁיָא וַעֲבָדוּ אֶף־אַנְוִין חַרְשֵׁי מִצְרַיִם בְּלַחְשֵׁיהוּן כֵּן:

(יב) וְיִרְמֹל גְּבַר חַטְּבֵי וְהָרוּ לְתַנִּינִין וּבִלְע חַטְּרָא־דְּאַהֲרֹן יִתְּחַטְּבֵיהוּן:

(יג) וְאַתְקַרְף לְבָא דְּפְרַעֲה וְלֹא קִבַּל מִנְהוּן כְּכֹא דְּמַלְלֵי יְיָ: [□]

(יד) וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אֲתִיבֵיךָ לְבָא דְּפְרַעֲה סַרְבֵי לְשַׁלְחָא עַמָּא:

(טו) אֲזַל לְוֹת־פְּרַעֲה בְּצַפְרָא הָא נִפְק לְמִיָּא וְתִתְעַתֵּד לְקַדְמוּתָהּ עַל־כַּף נְהַרָא וְחַטְּרָא דְּאַתְהַפֵּךְ לְחוּטָא תִּסְבֵי בִיבְרָה:

(טז) וְתִימַר לֵה יְיָ אֱלֹהֵא דִּיהוּדָאֵל שְׁלַחְנִי לְוֹתְךָ לְמִימַר שְׁלַח יִתְּעַמִּי וַיִּפְלְחוּן קַדְמֵי בְּמִדְבָּרָא וְהָא לֹא־קִבַּלְתָּא עַד־כַּעֲזָן:

(יז) כְּדָנֹן אֲמַר יְיָ בְּרָא תִדְעֵי אֲרִי אֲנָא יְיָ הָא אֲנָא מְחִיו בְּחַטְּרָא דְּבִידֵי עַל־מִיָּא דְּבִנְהַרָא וַיִּתְּהַפְּכוּן לְדָמָא:

(יח) וְנוּגֵי דְּבִנְהַרָא יְמוּתוּן וַיִּסְרֵי נְהַרָא וַיִּלְאֲוּ מִצְרָאֵי לְמִשְׁתֵּי מִיָּא מִן־נְהַרָא: [□]

(ד) וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲה וְנִתְתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאֹתַי אֶת־עַמִּי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים:

(ה) וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְיָ בְּנִתְתִּי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם:

(ו) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתָם כֵּן עָשׂוּ: (ז) וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְרָם אֶל־פְּרַעֲה: [□]

(ח) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: (ט) כִּלֵּי יַדְיָבֶר אֲלֵכֶם פְּרַעֲה לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם מוֹפֶת וְאָמַרְתֶּם אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פְרַעֲה וַיְהִי לְתַנִּין:

(י) וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲה וַיַּעֲשׂוּ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטְּהוּ לִפְנֵי פְרַעֲה וּלְפָנֵי עַבְדָּיו וַיְהִי לְתַנִּין:

(יא) וַיִּקְרָא גַם־פְּרַעֲה לְחַכְמֵים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חַרְטָמֵי מִצְרַיִם בְּלַהֲטִיהֶם כֵּן:

(יב) וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטְּהוּ וַיְהִיו לְתַנִּינִים וַיִּבְלַע מַטְּה־אַהֲרֹן אֶת־מַטְּתָם:

(יג) וַיַּחְזֹק לֵב פְּרַעֲה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ: [□]

(יד) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פְּרַעֲה מֵאַן לְשַׁלַּח הָעָם:

(טו) לָךְ אֶל־פְּרַעֲה בְּבִקְרֵי הַגֵּה יֵצֵא הַמִּימָה וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפַּת הַיָּאָר וְהַמַּטְּה אֲשֶׁר־נִהַפֵּךְ לְנַחֲשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ:

(טז) וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְיָ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בְּמִדְבָּר וְהִגֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה:

(יז) כֹּה אָמַר יְיָ בְּזֹאת תִּדְעֵי כִּי אֲנִי יְיָ הִנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה וּבַמַּטְּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאָר וְנִהַפְּכוּ לְדָם:

(יח) וְהִדְּגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאָר תָּמוּת וּבָאֵשׁ הַיָּאָר וְנִלְאֲוּ מִצְרַיִם לְשִׁתוֹת מַיִם מִן־הַיָּאָר: [□]

(ט) וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה אֲמַר לְאַהֲרֹן כֹּב חֲטָרֵף וְאַרְיִים-יִדְדֹף
עַל-מִיָּא דְמִצְרָאִי עַל-נְהַרְיָהוֹן וְעַל-אַרְתִּיהוֹן וְעַל-
אַגְמִיהוֹן וְעַל כָּל-בֵּית-כְּנֻשֶׁת מִימִיהוֹן וַיְהוֹן דְּמָא וַיְהִי
דְּמָא בְּכָל-אַרְעָא דְּמִצְרַיִם וּבְמִנֵי אַעָא וּבְמִנֵי אַבְנָא:
(כ) וַעֲבָדוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּמָא וּדְפָקְדוּ יְיָ וְאַרְיִים בְּחֲטָרָא
וּמְחָא יְת-מִיָּא דְּבְנֵהָרָא לְעֵינֵי פְרַעֲה וּלְעֵינֵי עַבְדֵּיהִי
וְאַתְהִפְיִכוּ כָּל-מִיָּא דְּבְנֵהָרָא לְדְמָא:
(כא) וּנְוִנֵי דְּבְנֵהָרָא מֵיתוּ וְסַרְי נְהָרָא וְלֹא-יִכִּילוּ מִצְרָאִי
לְמִשְׁתֵּי מִיָּא מִן-נְהָרָא וְהָרָא דְּמָא בְּכָל-אַרְעָא דְּמִצְרַיִם:
(כב) וַעֲבָדוּ כֵן חֲרָשֵׁי מִצְרַיִם בְּלַחְשִׁיהוֹן וְאַתְקַף
לְבָא-דְּפְרַעֲה וְלֹא-קִבֵּל מִנְהוֹן כְּמָא דְּמַלְל יְיָ:
(כג) וְאַתְפְּנֵי פְרַעֲה וְעַל לְבִיתָהּ וְלֹא-שׁוּנֵי לְבָהּ אַף-לְדָא:
(כד) וַחֲפְרוּ כָּל-מִצְרָאִי סַחְרָנוּת נְהָרָא מִיָּא לְמִשְׁתֵּי אֲרִי
לֹא יִכִּילוּ לְמִשְׁתֵּי מִמִּיָּא דְּבְנֵהָרָא:
(כה) וּשְׁלִימוּ שְׁבַעָא יוֹמִין בְּתַר דְּמִחָא-יְיָ יְת-נְהָרָא: 9
(כו) וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה עַל לְוַת-פְּרַעֲה וְתִימְרָ לָהּ כַּדְּנֹן אֲמַר
יְיָ שְׁלַח יְת-עַמִּי וַיִּפְלְחוּן קַדְמֵי:
(כז) וְאִם-מְסַרְב אֶתְ לְשַׁלְחָא הָא אֲנָא מְחֵי יְת-כָּל-תְּחֻמוֹךָ
בְּעַרְדֵּעֵנִיא:
(כח) וַיִּרְבֵּי נְהָרָא עַרְדֵּעֵנִיא וַיִּסְקוּן וַיַּעֲלוּן בְּבִיתָךָ
וּבְאֲדָרוֹן בֵּית-מִשְׁכַּבְךָ וְעַל-עַרְסְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדֵּיךָ וּבְעַמֻּךָ
וּבַתְּנוּרֵיךָ וּבְאֲצֻנְתְּךָ:
(כט) וַיִּבֶךְ וּבְעַמֻּךָ וּבְכָל-עַבְדֵּיךָ יִסְקוּן עַרְדֵּעֵנִיא:
ח (א) וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה אֲמַר לְאַהֲרֹן אַרְיִים יְת-יִדְדֹף בְּחֲטָרָף
עַל-נְהַרְיָא עַל-אַרְתִּיָּא וְעַל-אַגְמִיָּא וְאַפְסַק יְת-עַרְדֵּעֵנִיא
עַל-אַרְעָא דְּמִצְרַיִם:
(ב) וְאַרְיִים אַהֲרֹן יְת-יִדְדֵה עַל מִיָּא דְּמִצְרַיִם וְסִלְיָקוּ
עַרְדֵּעֵנִיא וַחֲפּוּ יְת-אַרְעָא דְּמִצְרַיִם:
(ג) וַעֲבָדוּ-כֵן חֲרָשֵׁיא בְּלַחְשִׁיהוֹן וְאַפְסִיקוּ יְת-עַרְדֵּעֵנִיא
עַל-אַרְעָא דְּמִצְרַיִם:
(ד) וַיִּקְרָא פְרַעֲה לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן וַאֲמַר צִלוּ קַדְמֵי יְיָ וַיַּעֲדֵל
עַרְדֵּעֵנִיא מִנֵּי וּמַעַמֵּי וְאַשְׁלַח יְת-עַמָּא וַיִּדְבְּחוּן קַדְמֵי יְיָ:

(ט) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה אֲמַר אֶל-אַהֲרֹן קַח מַטֵּף
וְנִטְה-יִדְדֹף עַל-מִיָּמֵי מִצְרַיִם עַל-נְהַרְתָּם וְעַל-אַרְיֵיהֶם
וְעַל-אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל-מְקוֹה מִימֵיהֶם וַיְהִיו-דָּם וַיְהִיה דָּם
בְּכָל-אַרְץ מִצְרַיִם וּבְעַצְמֵם וּבְאַבְנֵיהֶם:
(כ) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר וְצִוָּה יְיָ וַיָּרֶם בַּמַּטֵּה
וַיִּיָּד אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאָר לְעֵינֵי פְרַעֲה וּלְעֵינֵי עַבְדֵּיהִי
וַיְהִפְכוּ כָּל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאָר לְדָם:
(כא) וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיָּאָר מִתַּחַ וַיִּבְכַּשׁ הַיָּאָר וְלֹא-יִכְלוּ
מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיָּאָר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אַרְץ
מִצְרַיִם:
(כב) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזִק לֵב-פְרַעֲה
וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ:
(כג) וַיִּפֶן פְרַעֲה וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁת לְבוֹ גַם-לְזֹאת:
(כד) וַיַּחֲפְרוּ כָּל-מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאָר מַיִם לְשִׁתּוֹת כִּי לֹא
יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִמִּיָּמֵי הַיָּאָר:
(כה) וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת-יְיָ אֶת-הַיָּאָר: 9
(כו) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרַעֲה וְאַמְרַתְּ אֵלָיו כֹּה
אָמַר יְיָ שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:
(כז) וְאִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח הַנֶּה אֲנֹכִי נִגַּף אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ
בְּצַפְרֵדַעִים:
(כח) וְשַׂרְץ הַיָּאָר צַפְרֵדַעִים וְעַלּוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדַר
מִשְׁכַּבְךָ וְעַל-מַטְבְּךָ וּבְבֵית עַבְדֵּיךָ וּבְעַמֻּךָ וּבַתְּנוּרֵיךָ
וּבַמִּשְׁאֲרוֹתֶיךָ:
(כט) וּבִכְהָ וּבְעַמֻּךָ וּבְכָל-עַבְדֵּיךָ יַעֲלוּ הַצַּפְרֵדַעִים:
ח (א) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה אֲמַר אֶל-אַהֲרֹן נִטְה אֶת-יִדְדֹף
בְּמַטֵּף עַל-הַנְּהַרְתַּ עַל-הַיָּאָרִים וְעַל-הָאֲגַמִּים וְהָעַל
אֶת-הַצַּפְרֵדַעִים עַל-אַרְץ מִצְרַיִם:
(ב) וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל מִיָּמֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרֵדַע
וַתִּכַּס אֶת-אַרְץ מִצְרַיִם:
(ג) וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת-הַצַּפְרֵדַעִים
עַל-אַרְץ מִצְרַיִם:
(ד) וַיִּקְרָא פְרַעֲה לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הַעֲתִירוּ אֵלַי-יְיָ
וַיִּסַּר הַצַּפְרֵדַעִים מִמִּנֵּי וּמַעַמֵּי וְאַשְׁלַח אֶת-הָעָם וַיִּזְבְּחוּ
לַיְיָ:

(ה) ואמר משה לפרעה שאל-לך גבורא הב-לי-זמן
לאמתיו אצלי עליך ועל-עבדיך ועל-עמך לשיצאה
ערדענליא מנך ומבתיך לחוד דבנהרא ושתארוז:

(ו) ואמר למחר ואמר כפתגמך בדיל דתדע ארי-לית
פיג אלהנא:

(ז) ויעדון ערדענליא מנך ומבתיך ומעבדיך ומעמך לחוד
דבנהרא ושתארוז:

(ח) ונפק משה ואהרן מלנת פרעה וצלי משה קדם יי
על-עסק ערדענליא דשוי לפרעה:

(ט) ועבד יי כפתגמא דמשה ומיתו ערדענליא מן-בת-יא
מן-דרתא ומן-חקלתא:

(י) וכנשו יתהון דגורין דגורין וסריאו על-ארעא:

(יא) וחסא פרעה ארי הות רוחתא ונקר ית-לפיה ולא
קבל מנהון כמא דמלל יי: ◦

(יב) ואמר יי למשה אמר לאהרן ארים ית-חטך ומחי
ית-עפרא דארעא ויהי לקלמתא בכל-ארעא דמצרים:

(יג) ועבדו כן וארים אהרן ית-ידה בחטרה ומחא
ית-עפרא דארעא והות קלמתא באנשא ובבעירא

כל-עפרא דארעא הות קלמתא בכל-ארעא דמצרים:

(יד) ועבדו-כן חרש יא בלחשיהון לאפקא ית-קלמתא ולא
יכילו והות קלמתא באנשא ובבעירא:

(טו) ואמרו חרשיא לפרעה מחא מן-קדם-יי היא ואתקף
לבא-דפרעה ולא-קבל מנהון כמא דמלל יי: ◦

(טז) ואמר יי למשה אקדם בצפרא ואתעתד קדם פרעה
הא נפק למיא ותימר לה כדנן אמר יי שלח עמי

ויפלחון קדמי:

(יז) ארי אם-ליתייך משלח ית-עמלי האנא משלח בך
ובעבדיך ובעמך ובבתיך ית-ערבא ויתמלון בתי מצראי

ית-ערבא ואף ארעא דאנון עליה:

(יח) ואפרש ביומא ההוא ית-ארעא דגשן דעמלי שרי
עליה בדיל דלא-למהוגי תמן ערבא בדיל דתדע ארי

אנא יי שליט בגו-ארעא:

(יט) ואשוי פרקון לעמי ועל-עמך איתי מחא למחר יהי

אתא הקן:

(ה) ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך
ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק
ביאר תשאננה:

(ו) ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע פי-אין פיג
אלהינו:

(ז) וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק
ביאר תשאננה:

(ח) ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל-יי
על-דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה:

(ט) ויעש יי כדבר משה וימתו הצפרדעים מן-הבתים
מן-החצרות ומן-השדות:

(י) ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ:

(יא) וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את-לבו ולא
שמע אלהם כאשר דבר יי: ◦

(יב) ויאמר יי אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-מטף
והד את-עפר הארץ והיה לכנם בכל-ארץ מצרים:

(יג) ויעשו-כן ויט אהרן את-ידו במטהו ויך את-עפר
הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל-עפר הארץ היה

כנים בכל-ארץ מצרים:

(יד) ויעשו-כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכנים
ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה:

(טו) ויאמרו החרטמים אל-פרעה אצבע אלהים הוא
ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יי: ◦

(טז) ויאמר יי אל-משה השכם בבקר והתיצב לפני
פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יי שלח

עמי ויעבדני:

(יז) כי אם-אינך משלח את-עמלי הנני משליח בך
ובעבדיך ובעמך ובבתיך את-הערב ומלאו בתי מצרים

את-הערב וגם האדמה אשר-הם עליה:

(יח) והפליתי ביום ההוא את-ארץ גשן אשר עמל עמד
עליה לבלתי היות-שם ערב למען תדע כי אני יי בקרב

הארץ:

(יט) ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת

הזה:

(כ) ויעש יי' פן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב:

(כא) ויקרא פרעה אל-משה ולא-הרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ:

(כב) ויאמר משה לא נכוך לעשות פן כי תועבת מצרים נזבח ליי' אלהינו הן נזבח את-תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו:

(כג) הןךך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליי' אלהינו כאשר יאמר אלינו:

(כד) ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליי' אלהיכם במדבר רק הרחק לא-תרחיקו ללכת העתירו בעדי:

(כה) ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אליי' וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל-יוסף פרעה התל לבלתי שלח את-העם לזבח ליי':

(כו) ויצא משה מעם פרעה ויעתר אליי':

(כז) ויעש יי' כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחר:

(כח) ויכבד פרעה את-לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את-העם: □

ט (א) ויאמר יי' אל-משה בא אל-פרעה ודברת אליו כה-אמר יי' אלהי העברים שלח את-עמי ויעבדני:

(ב) כי אם-מאן אתה לשלח ועודך מח-זיק בם:

(ג) הנה יד-י' הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד:

(ד) והפלה יי' בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מפל-לבני ישראל דבר:

(ה) וישם יי' מועד לאמר מחר יעשה יי' הדבר הזה בארץ:

(ו) ויעש יי' את-הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני-ישראל לא-מת אחר:

(כ) ועבד יי' פן ואתא ערבא תקיף לבית פרעה ולבית עבדוהי ובכל-ארעא דמצרים אתחבלת ארעא מן-קדם ערבא:

(כא) וקרא פרעה למשה ולא-הרן ויאמר אזילו זבחו קדם-אלהכון בארעא:

(כב) ויאמר משה לא תקו למעבד פן אחי בעירא דמצראי דחלין-לה מנה אנחנא נסבין לדבחה קדם-יי' אלהנא הא נדבח ית-בעירא דמצראי דחלין-לה ואנון יהון חזון הלא יימרון למרגמנא:

(כג) מהלך תלתא יומין ניזל במדברא ונדבח קדם יי' אלהנא כמה דיימר לנא:

(כד) ויאמר פרעה אנא אשלח יתכוון ותדבחו קדם יי' אלהכון במדברא לחוד ארחקא לא-תרחקון למיזל צלו עלי:

(כה) ויאמר משה הא אנא נפק מעמך ואצלי קדם-יי' ויעדי ערבא מפרעה מעבדוהי ומעמה מחר לחוד לא-יוסף פרעה לשקרא בדיל דלא לשלחא ית-עמא לדבחה קדם יי':

(כו) ונפק משה מלנת פרעה וצלי קדם יי':

(כז) ועבד יי' כפתגמא דמשה ואעדי ערבא מפרעה מעבדוהי ומעמה לא אשתאר חד:

(כח) ונקר פרעה ית-לבה אף בזמנא הדא ולא שלח ית-עמא: □

ט (א) ויאמר יי' למשה על לות-פרעה ותמלל עמה כדנן אמר יי' אלהא דיהודאי שלח ית-עמי ויפלוזן קדמי:

(ב) אחי אם-מסרב את לשלחא ועד-כען את מתקף בהון:

(ג) הא מחא מן-קדם-יי' הויה בבעירך דבחקלא בסוסותא בחמרי בגמלי בתורי ובענא מותא סגי לחדא:

(ד) ויפרש יי' בין בעירא דישראל ובין בעירא דמצראי ולא ימות מפלא דבני-ישראל מדעם:

(ה) ושני יי' זמנא למימר מחר יעבד יי' פתגמא הון בארעא:

(ו) ועבד יי' ית-פתגמא הון ביומא דבתרוהי ומית כל בעירא דמצראי ומבעירא דבני-ישראל לא-מית חד:

(ד) וישלח פרעה והנה לא-מת ממקנה ישראל עד-אחד
 ויכבד לב פרעה ולא שלח את-העם: ▫
 (ה) ויאמר יי למשה ולאהרן סבו לכוון מלי חפניכוון פיה
 דאתוונא ויזרקנה משה לצית שמיא קדם פרעה:
 (ו) ויהי לאבקא על כל-ארעא דמצרים ויהי על-אנשא
 ועל-בעיזא לשחין סגי אבעבועין בכל-ארעא דמצרים:
 (ז) ונסיבו ית-פיה דאתוונא וקמו קדם פרעה וזרק יתה
 משה לצית שמיא והנה שחין אבעבועין סגי באנשא
 ובבעירא:
 (ח) ולא-יכלו החרטמים לעמוד לפני משה מפני השחין
 כיהיה השחין בחרטמם ובכל-מצרים:
 (ט) ויחזק יל את-לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
 יי אל-משה: ▫
 (י) ויאמר יי אל-משה השכם בפקר והתיצב לפני
 פרעה ואמרת אליו כה-אמר יי אליהי העבדים שלח
 את-עמי ויעבדני:
 (יא) כיו בפעם הזאת אני שלח את-כל-מגפתי אל-לבך
 ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל-הארץ:
 (יב) כי עתה שלחתי את-ידי ואך אותך ואת-עמך בדבר
 ותפחד מן-הארץ:
 (יג) ואולם בעבור זאת העמדתי בעבור הראתך
 את-פחי ולמען ספר שמי בכל-הארץ:
 (יד) עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם:
 (טו) הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר
 לא-היה כמהו במצרים למן-היום הוסדה ועד-עתה:
 (טז) ועתה שלח העז את-מקנה ואת כל-אשר לה בשדה
 כל-הארץ והבהמה אשר-ימצא בשדה ולא יאסף הביתה
 ויבר עליהם הברד ומתו:
 (יז) הירא את-דבר יי מעבדי פרעה הנני את-עבדיו
 ואת-מקנהו אל-הפתים:
 (יח) ואשר לא-שם לבו אל-דבר יי ויעזב את-עבדיו
 ואת-מקנהו בשדה: ▫

(י) וישלח פרעה והנה לא-מת ממקנה ישראל עד-אחד
 ויכבד לב פרעה ולא שלח את-העם: ▫
 (ח) ויאמר יי אל-משה ולא-אהרן קחו לכם מלא
 חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה:
 (ט) והיה לאבק על כל-ארץ מצרים והיה על-האדם
 ועל-הבהמה לשחין פרח אבעבועת בכל-ארץ מצרים:
 (י) ויקחו את-פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק
 אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבועת פרח באדם
 ובבהמה:
 (יא) ולא-יכלו החרטמים לעמוד לפני משה מפני השחין
 כיהיה השחין בחרטמם ובכל-מצרים:
 (יב) ויחזק יל את-לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
 יי אל-משה: ▫
 (יג) ויאמר יי אל-משה השכם בפקר והתיצב לפני
 פרעה ואמרת אליו כה-אמר יי אליהי העבדים שלח
 את-עמי ויעבדני:
 (יד) כיו בפעם הזאת אני שלח את-כל-מגפתי אל-לבך
 ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל-הארץ:
 (יט) כי עתה שלחתי את-ידי ואך אותך ואת-עמך בדבר
 ותפחד מן-הארץ:
 (כ) ואולם בעבור זאת העמדתי בעבור הראתך
 את-פחי ולמען ספר שמי בכל-הארץ:
 (כא) עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם:
 (כב) הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר
 לא-היה כמהו במצרים למן-היום הוסדה ועד-עתה:
 (כג) ועתה שלח העז את-מקנה ואת כל-אשר לה בשדה
 כל-הארץ והבהמה אשר-ימצא בשדה ולא יאסף הביתה
 ויבר עליהם הברד ומתו:
 (כד) הירא את-דבר יי מעבדי פרעה הנני את-עבדיו
 ואת-מקנהו אל-הפתים:
 (כה) ואשר לא-שם לבו אל-דבר יי ויעזב את-עבדיו
 ואת-מקנהו בשדה: ▫

(כב) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה נְטֵה אֶת-יַדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי כִּרְדּוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

(כג) וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-מִטְהוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיִּי נִתַּן קִלְתוֹ וּבָרָד וַתַּהַלֵּךְ אֵשׁ אֲרָצָה וַיִּמְטֹר יְיָ בָרָד עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

(כד) וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כַּבֵּר מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כְּמֹהוּ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם מֵאִזְ הָיְתָה לְגֹי:

(כה) וַיִּךְ הַבָּרָד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וְאֶת כָּל-עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת-כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר:

(כו) רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר-שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד:

(כז) וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֶה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הַפָּעַם יְיָ הַצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים:

(כח) הַעֲתִירוּ אֵלַי וְרַב מְהִיֵּת קִלְתוֹ אֲלֵהֶם וּבָרָד וְאֲשִׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפוּן לַעֲמֹד:

(כט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֵתִי אֶת-הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת-כַּפְּי אֶל-יְיָ הַקְּלוֹת יַחֲדָלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה-עוֹד לְמַעַן תִּדְעַ כִּי לִי הָאֶרֶץ:

(ל) וְאַתָּה וְעַבְדְּךָ יִדְעָתִי כִּי טָרַם תִּירְאוּן מִפְּנֵי יְיָ אֱלֹהִים:

(לא) וְהַפְּשֵׁתָה וְהַשְׁעֲרָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעֲרָה אֲזִיב וְהַפְּשֵׁתָה גְּבַעַל:

(לב) וְהַחֲטָה וְהַכְּסַמְתָּ לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילֹת הָנָה:

(לג) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרֹעֶה אֶת-הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפְּיוֹ אֶל-יְיָ וַיַּחֲדָלוּ הַקְּלוֹת וְהַבָּרָד וַיִּמְטֹר לֹא-נִתְּךָ אֲרָצָה:

(לד) וַיִּירָא פְּרֹעֶה כִּי-חָלַל הַמְּטֹר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבֹו הוּא וְעַבְדָּיו:

(לה) וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרֹעֶה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ בְּיַד-מֹשֶׁה: פ

(כב) וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה אֲרִים יַת-יַדְךָ עַל-צִיַּת שָׁמַיָא וַיְהִי בְרָדָא בְּכָל-אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם עַל-אֲנָשָׁא וְעַל-בְּעִירָא וְעַל כָּל-עֶסְבָּא דְּחַקְלָא בְּאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

(כג) וַאֲרִים מֹשֶׁה יַת-חֲטָרָה עַל-צִיַּת שָׁמַיָא וַיִּי יְהַב קְלִין וּבָרָד וּמְהִלְכָא אֲשַׁתָּא עַל-אֶרְעָא וְאִמְטֹר יְיָ בְרָדָא עַל-אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

(כד) וְהָיָה בְרָדָא וְאֲשַׁתָּא מִשְׁתַּלְּהַבָּא בְּגוֹ בְרָדָא תַקִּיף לַחֲדָא דְּלֹא-הָיָה דְּכֹתְהָ בְּכָל-אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם מֵעַדְן דְּהָיְתָ לְעַם:

(כה) וּמִחָא בְרָדָא בְּכָל-אֶרְעָא דְּמִצְרַיִם יַת כָּל-דְּבַחְקָלָא מֵאֲנָשָׁא וְעַד-בְּעִירָא וַיַּת כָּל-עֶסְבָּא דְּחַקְלָא מִחָא בְרָדָא וַיַּת-כָּל-אֵילָנֵי חַקְלָא תִבַּר:

(כו) לַחֹדַר בְּאֶרְעָא דְּגֹשֶׁן דְּתַמְזַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בְרָדָא:

(כז) וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֶה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְהוֹן תְּבִית זְמַנָּא-הָדָא יְיָ זַכָּאָה וְאֲנָא וְעַמִּי חֲיָבִין:

(כח) צִלוּ קְדָם-יְיָ וְסִגִּי קְדָמוֹהִי רַחֵם דְּלֹא-יְהוֹן עֲלֵינוּא קְלִין דְּלוֹט כַּאֲלֵן מִן-קְדָם יְיָ וּבָרָד וְאֲשִׁלַּח יַתְכוֹן וְלֹא תוֹסְפוּן לַאֲתַעֲבָבָא:

(כט) וַיֹּאמֶר לֵה מֹשֶׁה כַּמְּפַקִּי מִן-קְרִתָּא אֶפְרַס יַת-יַדְי בְּצִלוּ קְדָם יְיָ קְלֵיָא יַתְּמַנְעוּן וּבְרָדָא לֹא יִהְיֶה-עוֹד בְּדִיל דְּתִדְעַ אֲרִי כִּי אֶרְעָא:

(ל) וְאַתָּ וְעַבְדְּךָ יִדְעָנָא אֲרִי עַד-כַּעַן לֹא-אֲתַכְּנַעְתוּן מִן-קְדָם יְיָ אֱלֹהִים:

(לא) וְכַתְּנָא וְסַעֲרָנָא לְקוֹ אֲרִי סַעֲרָנָא אֲזִיב וְכַתְּנָא גְּבַעֲלִין:

(לב) וְחֲטִיָּא וְכוֹנַתָּא לֹא לְקָאָה אֲרִי אֶפִּלְתָּא אַנְיוֹן:

(לג) וַנִּפַּק מֹשֶׁה מִלְּוַת פְּרֹעֶה מִן-קְרִתָּא וּפְרַס יְדוּהִי בְּצִלוּ קְדָם יְיָ וְאֲתַמְנַעוּ קְלֵיָא וּבְרָדָא וּמִטְרָא דְּהָנָה-נַחַת לֹא-מִטָּא עַל-אֶרְעָא:

(לד) וַיַּחֲזָא פְּרֹעֶה אֲרִי-אֲתַמְנַע מִטְרָא וּבְרָדָא וְקְלֵיָא וְאוֹסְף לְמַחְטֵי וַיִּקְרָה לְלִבָּה הוּא וְעַבְדָּוְהִי:

(לה) וַאֲתַקֵּף לִבָּא דְּפְרֹעֶה וְלֹא שָׁלַח יַת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּמָּא דְּמִלַּל יְיָ בִּידָא דְּמֹשֶׁה: פ